

مصطفی نوروزی^۱، زهرا نوری^۲

۱ کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس، ایران

(norouzi.m60@gmail.com)

۲ کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه تربیت مدرس، ایران

(z.nouri@rocketmail.com)

چکیده

امروزه یکی از اهداف عمده تحقیقات برنامه‌ریزی شهری، دستیابی به بیشترین مطلوبیت و رضایتمندی ساکنین از کیفیت مسکن، در بافت‌های مختلف شهری می‌باشد. با توجه به تنوع الگوهای سکونتی و وجود بافت‌های فرسوده بسیار در کلانشهرها، پرداختن به مسأله رضایتمندی از مسکن به منظور ارتقاء کیفیت زندگی بسیار مهم جلوه می‌کند؛ در پژوهش حاضر سعی شده تا با شناخت مفهوم رضایتمندی از مسکن، شاخص‌های تأثیرگذار بر کیفیت مسکن در محله آبکوه واقع در منطقه یک شهر مشهد شناسایی گردد. نتایج تحقیق نشان دهنده رضایتمندی پایین ($2.29 < 3$) ساکنین محله از کیفیت واحد سکونت خود می‌باشد. در این میان بیشترین میزان رضایت از آلودگی هوای منزل و بیشترین میزان نارضایتی از استحکام واحد سکونت در مقابل زلزله می‌باشد. همچنین رضایتمندی از مسکن با ایجاد ۵ بار ارتباط معنادار، تأثیر پذیری نسبتاً بالایی را از ویژگی‌های اجتماعی و اقتصادی ساکنین (متغیرهای سن، تحصیلات، جنسیت، وضعیت تأهل و شغل) داشته است. بیشترین شدت همبستگی نیز مربوط به متغیر سن و پس از آن متغیر وضعیت تأهل می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: کیفیت مسکن، رضایتمندی سکونتی، بافت‌های فرسوده شهری، ادراک ذهنی